

Samma Anna Skarhed som såsom Justitiekansler (tydligen är hon det fortfarande om deras hemsida stämmer) la alla anmälningar med skadeståndsanspråk mot Regeringen och flera myndigheter för brott bl.a. mot offentlighetsprincipen [till handlingarna utan åtgärd](#) var lustigt nog även en gång utredare i utredningen

SOU 1997:194

Det allmännas skadeståndsansvar vid överträdelse av EG regler

/

Medlemsstaternas skadeståndsansvar vid överträdelse av EG-rätten

. (

<http://www.regeringen.se/content/1/c4/13/26/72732670.pdf>

[Uppdatering 2015-06-03: Den förra länken är nu död.] (Här dess ursprungliga datumstämpel i regeringens webserver och

[mitt förslag](#)

på vettigt filnamn:

2004-04-20 14:23:11

[Det allmannas skadestandsansvar vid overtradelse av EG regler pdf 398 kB 72732670.pdf](#)

.) [Uppdatering 2015-06-03:

[Klicka här för ny länk på regeringens webserver, samma fil, ny datumstämpel](#)

[2015-04-02 22:58:42](#)

.])

Som hon där förklarar, EG-rätten ger rätt till skadestånd även för beslut av de högsta statsorganen, såsom regering, Högsta domstol etc, även om det enligt Skadeståndslag (SkL) (1972:207) 3 kap 7 § (<https://lagen.nu/1972:207#K3P7S1>) inte går att få ersättning med anledning av beslut av riksdagen, regeringen eller de högsta domstolarna om inte beslutet blivit upphävt eller ändrat. Jag klipper in lite citat längre ned.

Om nu hennes [AD ACTA utan åtgärd](#) förra våren grundats i 3 kap 7 § SkL så tog det i så fall inte hänsyn till att grundlagen anger att högre rättsprinciper ska tillämpas om detta påkallas, Regeringsformen har bestämmelser om att den europeiska konventionen har företräde framför andra lagar,

exempel:

Regeringsformen (1974:152) 2 kap 19 § "Lag eller annan föreskrift får inte meddelas i strid med Sveriges åtaganden på grund av den europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna." Lag (2010:1408).

" (

<https://lagen.nu/1974:152#K2P19>

.)

Regeringsformen (1974:152) 12 kap 2 § "Ingen myndighet, inte heller riksdagen eller en kommuns beslutande organ, får bestämma hur en förvaltningsmyndighet i ett särskilt fall ska

En mini-utredning ang. rätten till skadestånd eller ersättning p.g.a myndighetsbeslut

Skrivet av LegeNet
2015-01-12 12:00 -

besluta i ett ärende som rör myndighetsutövning mot en enskild eller mot en kommun eller som rör tillämpningen av lag. □ Lag (2010:1408). " (<https://lagen.nu/1974:152#K12P2>

[//lagen.nu/1974:152#K12P2](https://lagen.nu/1974:152#K12P2)

.)

Regeringsformen (1974:152) 12 kap 10 § "Finner ett offentligt organ att en föreskrift står i strid med en bestämmelse i grundlag eller annan överordnad författning får föreskriften inte tillämpas. □ Detsamma gäller om stadgad ordning i något väsentligt hänseende har åsidosatts vid föreskriftens tillkomst. " [2 st.:] "Vid prövning

enligt första stycket av en lag ska det särskilt beaktas att riksdagen är folkets främsta företrädare och att grundlag går före lag. □ Lag (2010:1408).

" (

<https://lagen.nu/1974:152#K12P10>

.)

För som jur. kand. Martin Mörk och hovrättsassessorn Magnus Hermansson skriver i "Enskildas rättsskydd vid lagstiftarens försummelse — om estoppelargumentet i svensk rätt", SvJT 2008 s. 258: "

Emellertid har även åsikten förts fram att en ersättning grundad enbart på grundlagsregeln skulle utgöra skadestånd (som inte har grundats på skadeståndslagen).

⁷³

□ Tanken torde då vara att skadeståndet skall kompensera för den uteblivna ersättning som egentligen skulle följa av lagregler grundade på bestämmelsen.

" (

<http://svjt.se/svjt/2008/229#page-258>

. Sammanhanget detta citat är taget ur handlar om

vad som där

kallas 2 kap. 18 § regeringsformen

men obs

att vid jämförelse med den nya regeringsformen är det uppenbart att denna paragraf nu istället heter 2 kap. 15 §

<https://lagen.nu/1974:152#K2P15>

.)

Man kan således begära ersättning för utebliven ersättning p.g.a. brister i tillämpning eller brister i själva skadeståndslagen och/eller brister i självaste grundlagen jmf. med EU-rätten. När man begär skadestånd så måste man för att vara riktigt träffsäker hänvisa såväl till Skadeståndslag (SKL) (1972:207),

som

till Regeringsform (1974:152)

och

till EU rätten såsom EUs grundlag C 364/12, etc.

Om man enbart hänvisar till Skadeståndslag (SKL) (1972:207) så är man rökt.

Här lite citat från tanten själv, Anna Skarhed. Från s. 120 - s. 121 av pdf versionen av **SOU 1997:194 Det allmännas skadeståndsansvar vid överträdelse av EG regler** / Medlemss

taternas skadeståndsansvar vid överträdelse av EG-rätten

, enligt sidnumreringen 130-131, mina fetningar:

En mini-utredning ang. rätten till skadestånd eller ersättning p.g.a myndighetsbeslut

Skrivet av LegeNet
2015-01-12 12:00 -

"En klar skillnad mellan **gemenskapsrättens skadeståndsansvar** och det allmännas ansvar enligt svensk rätt är emellertid det uttryckliga undantag för skador orsakade av beslut av de högsta statsorganen som återfinns i 3 kap 7 § SkL. Enligt den bestämmelsen får talan om ersättning enligt 3 kap. 2 § SkL inte föras med anledning av beslut av riksdagen, regeringen eller de högsta domstolarna om inte beslutet blivit upphävt eller ändrat. Även om regeln rent lagtekniskt är en processuell regel innebär den samtidigt i sak att en enskild skadelidande som huvudregel inte kan få ersättning för skador orsakade av de högsta statsorganen. Ansvaret enligt gemenskapsrätten omfattar, som framhölls bl.a. i Brasserie/Factortame III även fel som begåtts av lagstiftaren, t.ex. genom underlåtenhet att lagstifta eller beslut om att införa nationella regler som står i strid med gemenskapsrätten. Domstolen betonade, (p 29 ff) som ovan beskrivits, att **statens ansvar omfattar handlingar och underlåtenhet som kan tillskrivas såväl lagstiftaren som domstolarna och exekutiva organ**."

Det står även på s. 121 (eller 131 enligt sidans tryck) att till skillnad mot vad det står i Regeringsformen så måste inte felet i den svenska lagen vara uppenbart för att den gemenskapsrättsliga normen istället ska tillämpas: "när en svensk domstol finner att en nationell regel strider mot en gemenskapsrättslig norm som är direkt tillämplig eller som har direkt effekt."

En svensk domstol som ignorerar en direkt tillämplig gemenskapsrättslig norm gör alltså ett solklart fel. Det är extra lustigt att det är Anna Skarhed som är utredare, för som Justitiekansler bröt hon å det grövsta mot Förvaltningslagen för att förhindra tusentals svenskar från att få myndighetssvar på frågor om aerosolbesprutningen genom att utan åtgärd lägga till handlingarna alla anmälningar om de olika myndigheternas många brott mot Förvaltningslagen. I anmälningarna ingick just skadeståndsanspråk för de andra myndigheternas vägran att svara. Om det nu är så att regeringen förbjudit myndigheterna att svara så är det som syns ovan enligt svensk lag inget skadeståndsansvar härför, men väl enligt gemenskapsrättens skadeståndsansvar. Just därför så pikant att det var samma Anna Skarhed som gjorde denna utredning... För övrigt skickade jag i juli 2014 [en faktura](#) hem till Anna Skarhed, och även [en påminnelse](#). Detta då hon som Justitiekansler genom att olagligt lägga ned ärendet utan åtgärd därför enligt min faktura valt att själv ta på sig mitt skadeståndsanspråk. Hon har aldrig svarat, och jag har inte skickat nytt kravbrev för jag har inte orkat ta tag i det. Hon kanske hade rätt att lägga ned och ändå enligt Skadeståndslag (SkL) (1972:207) räkna med att både hon själv och det allmänna skulle gå fria från ansvar, men som hon själv utrett, det allmänna är inte utan ansvar enligt EU rätten.

EU-rätten är ju inom systemet, men enligt de avtal som således finns inom systemet så har det enligt den utredning jag citerat ur ingen betydelse vilken juridisk form

de statliga eller kommunala eller andra myndigheterna har,
eller ens om det är ett privat företag som har getts motsvarande befogenheter!

:

S. 100 i pdf / 110 enligt sidnumrering på sidan, mina fetningar / understykingar:

"principen om medlemsstaternas skadeståndsskyldighet gäller varje fall då en medlemsstat överträder gemenskapsrätten, oavsett vilket organ i medlemsstaten som ansvarar för den handling eller underlåtenhet som utgör överträdelsen

. Det kunde inte, fortsatte domstolen, med hänsyn till det grundläggande kravet att gemenskapsrätten skall tillämpas enhetligt, komma i fråga att låta nationella regler om kompetensfördelningen mellan den lagstiftande, den dömande och den verkställande makten avgöra skyldigheten att ersätta enskilda för uppkommen skada. Domstolen hänvisade vidare till att en stat som brutit mot en internationell förpliktelse enligt internationell rätt betraktas som en enhet oavsett vilken del av statsapparaten som överträdelsen kan tillskrivas och att detta borde gälla i än högre grad inom gemenskapens rättsordning som ju ålägger alla nationella organ, inklusive de lagstiftande, att solidariskt tillämpa gemenskapsrättens regler. Domstolens nu beskrivna uppfattning, som utgör gemenskapsrättens innehåll i denna del, innebär således att en enskild som drabbas av skada på grund av en överträdelse av gemenskapsrätten som kan tillskrivas det allmänna skall ha samma rätt till ersättning oavsett om överträdelsen består i att en enskild tjänsteman tillämpat lagen felaktigt eller i att ett nationellt parlament beslutat en regel som strider mot gemenskapsrätten.

För att kunna besvara frågan vilka överträdelser som kan föranleda skadeståndsskyldighet måste man även ta ställning till vilka organ som kan anses ingå i begreppet "staten" och vilkas åtgärder därmed omfattas av medlemsstaternas skadeståndsansvar. Vad gäller när överträdelsen sker hos ett organ som inte är en myndighet men till vilket staten överlåtit vissa myndighetsuppgifter? Vad gäller när överträdelsen sker hos en kommunal myndighet?

Domstolen har inte diskuterat detta i relation till frågan om ersättningskyldighet men har däremot **i samband med resonemang om den exakta omfattningen av den vertikala direkta effekt som kan ges icke genomförda direktiv utförligt behandlat frågan om vilka organ som omfattas av begreppet "staten".** Dessa resonemang bör kunna tillämpas analogt när det gäller att ta ställning till frågan om en överträdelse av ett visst organ kan ge upphov till skadeståndsansvar för staten.

"

S. 103 i pdf / 113 enligt sidnumrering:

"Om man sammanfattar de kriterier som här uppställs av domstolen finner man följande;
1. Det aktuella organets juridiska form är utan betydelse.

En mini-utredning ang. rätten till skadestånd eller ersättning p.g.a myndighetsbeslut

Skrivet av LegeNet
2015-01-12 12:00 -

2. Organet skall tillhandahålla någon form av **offentlig service**.
3. Ansvar för att tillhandahålla den aktuella offentliga servicen skall ha **ålagts enligt ett statligt beslut**.
4. Det skall finnas en **statlig kontroll**.
5. **Organet skall ha givits särskild makt utöver vad som gäller i rättsförhållanden mellan enskilda."**

Nästa sida:

"I litteraturen⁵ har de uppställda kraven tolkats så att vertikal direkt effekt inte kan göras gällande gentemot ett statligt företag som sysslar med normal industriproduktion, en statlig stiftelse grundad genom testamentsförordnande eller en privatiserad nationell industri. Det bör dock, som författaren påpekat, observeras att uttrycks sättet i domen (p 20 "in any event") ger vid handen att det kan finnas utrymme för utvidgande modifieringar om frågan uppkommer i nya mål."

Utredningen handlar om så kallade *fysiska personer* och om så kallade *juridiska personer*. D.v.s. det är helt inom systemet. Och redan där, **helt inom systemet, bryter det svenska så kallade rättsväsendet mot sina egna regler "så det står härliga till", genom att i stort sett ignorera EU-rätten.**

Det är fullt möjligt att vinna skadeståndsmål mot Sverige i EU domstol. Sverige har förlorat fler sådana mål än de flesta om inte alla andra medlemsstater, eftersom de svenska domstolarna är inkompetenta.

Andra exempel på farliga brister i "bolaget Sveriges" interna regelsystem, brister som borde berättiga till skadeståndsrätt eller ersättningsrätt då de utgör en fara för den som hävdar sina mänskliga rättigheter

De som ställer sig direkt under mänskliga rättigheter, inte under medborgerliga rättigheter, anses enligt Regeringsformen (1974:152) (2011:109, 2014:1385): 2 kap. Grundläggande fri- och rättigheter; Företsätningar för begränsningar av fri- och rättigheter; 25 §, kunna åsiktsregistreras, politiskt förföljas m.m.

Hur går det ihop med FN's Allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna?!

25 § För andra än svenska medborgare här i riket får särskilda begränsningar göras genom lag i fråga om följande fri- och rättigheter:

1. yttrandefriheten, informationsfriheten, mötesfriheten, demonstrationsfriheten, föreningsfriheten och religionsfriheten (1 § första stycket),
2. skyddet mot tvång att ge till känna åskådning (2 § första meningen),
3. skyddet mot kroppsligt ingrepp även i annat fall än som avses i 4 och 5 §§, mot kroppsvisitation, husrannsakan och liknande intrång, mot intrång i förtroliga försändelser och meddelanden samt i övrigt mot intrång som innebär övervakning och kartläggning av den enskildes personliga förhållanden (6 §),
4. skyddet mot frihetsberövande (8 § första meningen),
5. rätten till domstolsprövning av frihetsberövande av annan anledning än brott eller misstanke om brott (9 § andra och tredje styckena),
6. offentligheten vid domstolsförhandling (11 § andra stycket andra meningen),
7. författarens, konstnärers och fotografers rätt till sina verk (16 §),
8. rätten att driva näring eller utöva yrke (17 §),
9. skyddet för forskningens frihet (18 § andra stycket), och
10. skyddet mot ingrepp på grund av åskådning (21 § tredje meningen).

På sådana föreskrifter om särskilda begränsningar som avses i första stycket ska 22 § första stycket, andra stycket första meningen samt tredje stycket tillämpas. Lag (2010:1408).

Slut Citat.

Hur går det ihop med FN's Allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna Artikel 30: "Ingenting i denna förklaring får tolkas som att det innebär en rätt för en stat, en grupp eller en enskild person att ägna sig åt en verksamhet eller att utföra en handling som syftar till att omintetgöra någon av de rättigheter eller friheter som anges i förklaringen.

"? Artikel 1 "

Alla människor är födda fria och lika i värde och rättigheter. De har utrustats med förnuft och samvete och bör handla gentemot varandra i en anda av gemenskap.

Artikel 30 innebär att även om Artikel 2 sedan börjar referera till person så måste detta även avse människa!

Artikel 2: " Var och en är berättigad till alla de rättigheter och friheter som uttalas i denna förklaring utan åtskillnad av något slag, såsom på grund av ras, hudfärg, kön, språk, religion, politisk eller annan uppfattning, nationellt eller socialt ursprung, egendom, börd eller ställning i övrigt. Ingen åtskillnad får heller göras på grund av den politiska, rättsliga eller internationella status som råder i det land eller det område som en person tillhör, vare sig detta land eller område är oberoende, står under förvaltningskap, är icke-självstyrande eller är underkastat någon annan begränsning av sin suveränitet.

Artikel 3: " Var och en har rätt till liv, frihet och personlig säkerhet."

[...]

Artikel 18: " Var och en har rätt till tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet. Denna rätt innefattar frihet att byta religion och trosuppfattning och att, ensam eller i gemenskap med andra, offentligen eller enskilt, utöva sin religion eller trosuppfattning genom undervisning, andaktsutövning, gudstjänst och religiösa sedvänjor.

Artikel 19: " Var och en har rätt till åsiktsfrihet och yttrandefrihet. Denna rätt innefattar frihet att utan ingripande hysa åsikter samt söka, ta emot och sprida information och idéer med hjälp av alla uttrycksmedel och oberoende av gränser.

Artikel 20: " 1. Var och en har rätt till frihet i fråga om fredliga möten och sammanslutningar. 2. Ingen får tvingas att tillhöra en sammanslutning."

[...]

Artikel 25: " 1. Var och en har rätt till en levnadsstandard tillräcklig för den egna och familjens hälsa och välbefinnande, inklusive mat, kläder, bostad, hälsovård och nödvändiga sociala tjänster samt rätt till trygghet i händelse av arbetslöshet, sjukdom, invaliditet, makas eller makes död, ålderdom eller annan förlust av försörjning under omständigheter utanför hans eller hennes kontroll.

[...] o.s.v.. (<http://www.regeringen.se/content/1/c6/18/37/41/3014596d.pdf>)
?!?!?!?

För FN's Allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna har enligt Regeringsformen (1974:152) (2011:109, 2014:1385) företrädare framför alla lagar: Europakonventionen 19 § "Lag eller annan föreskrift får inte meddelas i strid med Sveriges åtaganden på grund av den europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Lag (2010:1408).

Menar lagstiftaren att eftersom begränsningarna står i en annan paragraf i samma regeringsform, de ska ha företräde framför 19 § ?! Det är ju i så fall i allra högsta grad fråga om oklara avtal.... Yggdrasil skickade mig detta citat ur Lärobok i allmän avtalsrätt, Axel Adlercreutz, just ang. oklara avtal:

Utdrag ur Lärobok i allmän avtalsrätt, Axel Adlercreutz:

sid 110-111.

En mini-utredning ang. rätten till skadestånd eller ersättning p.g.a myndighetsbeslut

Skrivet av LegeNet
2015-01-12 12:00 -

12.7 Oklara avtal.

Såsom redan framhållits (s75) förutsätter tillämpningen av de i föregående avsnitt berörda reglerna om förklaringsmiss taget att ett objektivet innehåll i avtalet kan fastställas. Vid tvetydiga eller eljest oklara avtal finns egentligen inte underlag att tillämpa dem. I rättspraxis synes man emellertid vara benägen att använda dem så snart den ena partens tolkningsversion har bättre stöd i lydelsen än den andres. I övrigt skall beträffande oklara avtal endast några huvudpunkter anföras.

En regel som torde ha sitt främsta, möjliga uteslutande användningsområde i formulärrätten (standardavtalen) är den sk. oklarhetsregeln. Den innebär att denna skall tolkas till nackdel för den som formulerat den eller åtminstone använder formuläret i sin verksamhet.

Oklarheten behöver inte nödvändigtvis bestå i de använda ordens mångtydighet eller vaghet utan kan också bero på att avtalstexten redigerats på ett sätt som kan leda den ouppmärksamme läsaren på villospår eller på att viktiga bestämmelser lätt undandras hans uppmärksamhet tex. genom att tryckas på baksidan med mycket liten stil. I någon mån kan därigenom otillbörlighet vid utformningen av avtalshandlingar motverkas.

Oklarhetsregeln hör till de mera omskrivna tolkningsreglerna och är att se främst som ett medel att komma till rätt med missbruk av ensidigt gynnande standardformulär (som sådan antydd ovan 11.1). Den har dock svagheten att vara användbar endast när bestämmelsen i fråga är oklar eller alltför vag. Oklarhetsregelns betydelse i svensk rättspraxis får inte överdrivas. Den har använts ganska sparsamt bla. i mål om försäkringsavtal och ordersedlar, men verkar närmast fungera som en hjälpregel när andra tolkningsprinciper inte ger tillräckligt utslag. Sedan nu 36§ Avtl. tillkommit med vidgad möjlighet att jämka och åsidosätta oskäliga avtalsvillkor särskilt till skydd för konsumenter, har betydelsen av oklarhetsregeln och andra tolkningsprinciper med likartat syfte minskat till förmån för en mera direkt öppen korrigerig av avtals innehåll.

Det här är ju extra färligt: " Vid tvetydiga eller eljest oklara avtal finns egentligen inte underlag att tillämpa dem".

Men om Regeringsformen inte alls skulle tillämpas, då återstår ändå Mänskliga Rättigheter. Om vi istället gör som brukligt är, " I rättspraxis synes man emellertid vara benägen att använda dem så snart den ena partens tolkningsversion har bättre stöd i lydelsen än den andres. " Då blir istället

frågan vems tolkningsversion som har bättre stöd i lydelsen, än den andres. Och i lydelsen står det i

Regeringsformen (1974:152) (2011:109, 2014:1385):

Europakonventionen 19 § "

Lag eller annan föreskrift får inte meddelas i strid med Sveriges åtaganden på grund av den europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Lag (2010:1408).

Punkt.

Det finns ett svenskt [rättsfall](#) med en turk som av svensk rätt inte fick rätt när han hänvisade till de mänskliga rättigheterna:

Att hänvisa till de mänskliga rättigheterna visade sig ha prövats i rättsfall. Jag hittade det i anslutning till <https://lagen.nu/1974:152#K2P9S1> Regeringsformen (1974:152); 2 kap. 9 §, 1 st. & 3 st. Lag (2010:1408). Som nedan. Som man kan förvänta ansåg den näringsdrivande ekonomiska enheten SVERIGES DOMSTOLAR 202100-2742 genom sina anställda domare eller ordföranden att de lagar den likaledes näringsdrivande ekonomiska enheten REGERINGSKANSLIET 202100-3831 utfärdat hade företrädare framför de mänskliga rättigheterna, fast de uttryckte det inte på det viset: <https://lagen.nu/dom/nja/1989s131>

Sens moral är att det näringsdrivande bolaget SVERIGES DOMSTOLAR 202100-2742 genom sina byråchefer, domare och ordföranden kommer aldrig att ge den rätt som visar på hur mänskliga rättigheter förbjuder tillämpning av svensk lag, utan enbart hänvisa till att ingripandena är lagligt grundade. De blundar alltså för bevis och försvar grundat just på att svensk lag är olaglig

. Som JR skriver, "

Vi jobbar mot en koloss som livnär sej på en orubblighetsprincip

". Deras orubbliga princip är: "Vi har rätt för att vi har rätt för att vi har rätt för att vi har rätt för att vi....."

Det kolossens tjänstemän förlitar sig på är just rättslösheten. Att ingen kommer att kunna genomdriva sin rätt.

Kent Bengtsson funderade: " Om SWEDEN, KINGDOM OF är registrerat i en annan jurisdiktion (USA tror jag) gör det inte alla svenska medborgare (anställda) till utlänningar eller främlingar ?" En mycket bra reflektion. Är vi medborgare i "SWEDEN, KINGDOM OF" så är vi sannolikt ur lagsliffningens perspektiv utlänningar / rättslösa.

Fast

FN's Allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna har enligt Regeringsformen (1974:152) (2011:109, 2014:1385) företrädare framför alla lagar:

Europakonventionen 19 § "

Lag eller annan föreskrift får inte meddelas i strid med Sveriges åtaganden på grund av den europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Lag (2010:1408).

Så vi må vara rättslösa, men definitivt inte utan tillgång till rätt till skadestånd eller ersättning eller vad vi vill kalla det för denna rättslöshet.

— En; Allmänt kallad: LegeNet

//